

Brüssel, 24.5.2018
COM(2018) 315 final

2018/0162 (COD)

Ettepanek:

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV,
millega muudetakse direktiivi 2008/106/EÜ meremeeste väljaõppe miinimumtaseme
kohta ja tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2005/45/EÜ

(EMPs kohaldatav tekst)

{SWD(2018) 239 final}

SELETUSKIRI

1. ETTEPANEKU TAUST

1.1. Ettepaneku põhjused ja eesmärgid

Inimteguri tähtsust inimelude ohutuse tagamisel merel ja merekeskkonna kaitsmisel on liidu tasandil rõhutatud 1990. aastate algusest saadik¹. Meremeeste väljaõppe ja diplomeerimise tõhustamist peeti kõrgetasemelise ohutuse saavutamiseks eriti oluliseks. ELi tasandil saavutati see direktiiviga 2008/106/EÜ, mida on muudetud,² kehtestades väljaõppe miinimumnõuded. Selle direktiiviga võetakse ELi õigusesse üle meremeeste väljaõppe, diplomeerimise ja vahiteenistuse nõuete rahvusvaheline raamistik, mille on välja töötanud Rahvusvaheline Mereorganisatsioon (IMO) ja mis on sätestatud 1978. aasta meremeeste väljaõppe, diplomeerimise ja vahiteenistuse aluste rahvusvahelises konventsioonis (STCW konventsioon), mida on muudetud.

Direktiiv 2008/106/EÜ sisaldab ka ühtset ELi mehhanismi kolmandate riikide meremeeste väljaõppe ja diplomeerimise süsteemide tunnustamiseks. Lisaks nõutakse selle direktiiviga, et komisjon, keda abistab Euroopa Meresõiduohutuse Amet (EMSA), kontrolliks korrapäraselt, kas liikmesriigid ja kolmandad riigid täidavad vastavalt direktiivi 2008/106/EÜ ja STCW konventsiooni nõudeid.

Direktiivi 2005/45/EÜ³ eesmärk oli edendada meremeeste tööalast liikuvust ELis, hõlbustades liikmesriikide välja antud meremeeste tunnistuste vastastikust tunnustamist. Selle direktiiviga kehtestati liikmesriikide välja antud meremeeste tunnistuste tunnustamise lihtsustatud menetlus. Eesmärk oli tagada, et kõikidel liikmesriigis kvalifitseeritud ja selliseid tunnistusi omavatel meremeestel lubatakse töötada mis tahes liikmesriigi lipu all sõitvatel laevadel.

Tehtud hindamise tulemusel järeldati, et mõlemad direktiivid vastavad oma otstarbele ning on oma esialgsed eesmärgid ja ootused suurel määral täitnud. Hindamise käigus tuvastati siiski ka elemente, mis on vähendanud õigusraamistiku tõhusust ja tulemuslikkust. Käesoleva ettepaneku eesmärk on lahendada tuvastatud probleemid.

Seetõttu on asjaomase direktiivi läbivaatamise üldine eesmärk lihtsustada ja tõhustada kehtivat meremeeste väljaõpet ja diplomeerimist käsitlevat ELi õigusraamistikku, et: i) tagada ELi eeskirjade kooskõla rahvusvahelise raamistikuga; ii) uuendada kolmandate riikide tunnustamise kesket mehhanismi, et suurendada selle tõhusust ja tulemuslikkust, ning iii) suurendada õiguslikku selgust liikmesriikide välja antud meremeeste tunnistuste vastastikuse tunnustamise küsimuses.

¹ Oma 25. jaanuari 1993. aasta järeldustes meresõiduohutuse ja reostuse vältimise kohta märkis nõukogu, kui oluline on inimtegur laevade ohutus käitamises. Ka oma 8. juuni 1993. aasta resolutsioonis ühise mereohutuspoliitika kohta seadis nõukogu eesmärgiks nõuetele mittevastavate laevaperede kõrvaldamise ja tõstis esikohale meetmed, mille eesmärk on tõhustada väljaõpet oluliste töötajate väljaõppe miinimumtasemete ühtsete nõuete väljatöötamise teel.

² Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. novembri 2008. aasta direktiiv 2008/106/EÜ meremeeste väljaõppe miinimumtaseme kohta (ELT L 323, 3.12.2008, lk 33). Direktiivi on viimati muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2012/35/EL (ELT L 343, 14.12.2012, lk 78).

³ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. septembri 2005. aasta direktiiv 2005/45/EÜ, mis käsitleb liikmesriikide poolt välja antud meremeeste tunnistuste vastastikust tunnustamist (ELT L 255, 30.9.2005, lk 160).

1.2. Kooskõla poliitikavaldkonnas praegu kehtivate õigusnormidega

Ettepanek on täielikult kooskõlas 2018. aasta meretranspordistrateegia⁴ eesmärkidega, kuna selles kutsuti üles tagama järjepidevalt Euroopa raamistiku kooskõla STCW konventsiooniga ning looma rahvusvahelise raamistiku rakendamisel ELile ja kolmandatele riikidele võrdsed võimalused. Lisaks ei ole Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2005/36/EÜ⁵ kutsekvalifikatsioonide tunnustamist käsitlevad sätted alates sellest, kui direktiiviga 2005/45/EÜ kehtestati liikmesriikide välja antud meremeeste tunnistuste vastastikuse tunnustamise süsteem, enam kohaldatavad meremeeste tunnistuste tunnustamise suhtes direktiivi 2008/106/EÜ alusel.

1.3. Kooskõla muude liidu tegevuspõhimõtetega

Ettepanekuga tagatakse, et kehtivad õigusaktid on lihtsad ja selged, ei tekita tarbetut koormust ning on kooskõlas poliitika ja ühiskonna arenguga Euroopa ja rahvusvahelisel tasandil. Ettepanek on täielikult kooskõlas 2011. aasta valge raamatuga transpordi tuleviku kohta,⁶ tagades liidus STCW konventsiooni nõuete ühtlustatud rakendamise ning liikmesriikidele ja kolmandatele riikidele võrdsed võimalused.

2. ÕIGUSLIK ALUS, SUBSIDIAARSUS JA PROPORTSIONAALSUS

2.1. Õiguslik alus

Arvestades, et ettepanekuga muudetakse kehtivat direktiivi 2008/106/EÜ ja tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2005/45/EÜ, jääb õiguslikuks aluseks ELi toimimise lepingu artikli 100 lõige 2 (endine EÜ asutamislepingu artikli 80 lõige 2), millega nähakse ette meretranspordialased meetmed.

2.2. Subsidiaarsus (ainupädevusse mittekuuluva valdkonna puhul)

ELi õigusaktid meremeeste väljaõppe ja diplomeerimise nõuete kohta on peamiselt välja töötatud rahvusvaheliste nõuete põhjal, täpsemalt STCW konventsiooni alusel. Kuna STCW konventsioon on juba täielikult liidu õigusesse üle võetud ja kõik liikmesriigid on konventsiooniosalised, tuleb direktiiv viia vastavusse rahvusvahelise raamistiku hiljutiste muudatustega.

Laevanduse ülemaailmset olemust arvestades tuleks vältida vastuolu liikmesriikide poolt rahvusvahelisel ja liidu tasandil võetud kohustuste vahel. Sellega seoses on oluline, et STCW konventsiooni rakendataks kogu liidus ühtlustatud viisil, et liikmesriikidele oleks tagatud võrdsed võimalused.

Peale selle hõlmab kolmandate riikide tunnustamise keskne mehhanism liidu tasandil liikmesriikide STCW konventsioonist tulenevat kohustust hinnata nende kolmandate riikide väljaõppe- ja diplomeerimissüsteeme, kelle meremeeste tunnistusi nad tunnustavad. Hindamine näitas, et keskne mehhanism aitas kaasa ELi ja kolmandate riikide võimaluste võrdsustamisele, vähendades samal ajal märkimisväärselt kulusid võrreldes olukorraga, kus iga liikmesriik teeks kolmandates riikides kontrolli eraldi.

⁴ Komisjoni teatis Euroopa Parlamendile, nõukogule, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning Regioonide Komiteele „Strateegilised eesmärgid ja soovitusel seoses ELi meretranspordipoliitikaga kuni 2018. aastani“ (KOM(2009) 8).

⁵ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. septembri 2005. aasta direktiiv 2005/36/EÜ kutsekvalifikatsioonide tunnustamise kohta (ELT L 255, 30.9.2005, lk 22).

⁶ Valge raamat „Euroopa ühtse transpordipiirkonna tegevuskava – Konkurentsivõimelise ja ressursitõhusa transpordisüsteemi suunas“ (KOM(2011) 144).

Kavandatud meetmetega tagatakse, et liikmesriigid kohaldavad rahvusvahelist raamistikku ühtlustatud viisil, tagades samal ajal kolmandate riikide tunnustamise keskse mehhanismi raames kasutatavate kättesaadavate inim- ja rahaliste ressursside tõhusa jaotuse.

2.3. Proportsionaalsus

Võttes arvesse hiljutisi õiguslikke muutusi ja STCW konventsiooni tehtud muudatusi peetakse ettepanekut viia praegu kehtivad liidu nõuded vastavusse rahvusvaheliste nõuetega, suurendada kolmandate riikide tunnustamise keskse mehhanismi tõhusust ja täpsustada liikmesriikides tunnustatavate meremeeste tunnistuse mõiste määratlust ainsaks proportsionaalseks ja sidusaks võimaluseks. See tagab, et praegust kõrgetasemelist ohutust ei kahjustata, ja võimaldab kättesaadavaid ressursse paremini kasutada.

2.4. Vahendi valik

Kõige sobivamaks kindlaksmääratud eesmärkide saavutamise vahendiks peetakse direktiivi. Direktiiviga kehtestatakse ühtsed põhimõtted ja ühtlustatud ohutusnõuded, kindlustatakse eeskirjade täitmise tagamine, kuid jäetakse igale liikmesriigile võimalus valida kohaldatav õiguslik ja tehniline kord. Kavandatud meetmed on eelkõige seotud meremeeste väljaõppe miinimumnõuetega ja ollakse arvamisel, et direktiiv jätab liikmesriikidele vajaliku voli kehtestada oma väljaõppesüsteemides rangemaid nõudeid juhul, kui nad peavad seda vajalikuks.

3. JÄRELHINDAMISE, SIDUSRÜHMADEGA KONSULTEERIMISE JA MÕJU HINDAMISE TULEMUSED

3.1. Praegu kehtivate õigusaktide järelhindamine või toimivuse kontroll

Komisjon hindas meremeeste väljaõppe ja diplomeerimise miinimumtaseme ja liikmesriikide välja antud meremeeste tunnistuste vastastikuse tunnustamise ELi õigusraamistikku⁷ oma õigusloome kvaliteedi ja tulemuslikkuse programmi (REFIT) raames. REFITi programmi raames tehtud hindamine näitas, et meremeeste väljaõpet ja diplomeerimist käsitlev ELi raamistik on oma põhieesmärgid laias laastus saavutanud ja endiselt asjakohane. ELi raamistik on eelkõige aidanud meremeeste väljaõppe ja diplomeerimise tõhustamise kaudu kaasa ELi liikmesriigi lipu all sõitvatel laevadel töötavate nõuetele mittevastavate laevaperede kõrvaldamisele, samal ajal kui ELi keskse mehhanismi loomisega tagati liidus väljaõppe saanud ja kolmandatest riikidest värvatud meremeestele võrdsed võimalused. Peale selle on meremeeste tunnistuste vastastikune tunnustamine direktiivi 2005/45/EÜ alusel soodustanud meremeeste liikuvust ELi liikmesriikide lipu all sõitvatel laevadel.

REFITi programmi raames tehtud hindamine näitas ka mõningaid järgmisi raamistiku puudusi, mis olid seotud selle tõhususe ja mõne regulatiivse nõude proportsionaalsusega:

- (a) kolmandate riikide tunnustamise ja kordushindamise menetluse haldusraamistik ei ole tõhus ja tulemuslik:
- õigusaktides sätestatud uute kolmandate riikide tunnustamise ajakava on ebareaalne, sest ei võta piisavalt arvesse kõiki vajalikke menetlusetappe;
- kolmandate riikide tunnustamise protsessi kaasatud kättesaadavaid rahalisi ja inimressursse ei kasutata tõhusalt. Menetluses ei võeta praegu arvesse kolmandatest riikidest tõenäoliselt värvatavate kaptenite ja ohvitseride arvu;

⁷ SWD(2018) 19.

- kolmandate riikide kordushindamise menetlust ei rakendata proportsionaalselt. Kordushindamise ajakava puhul ei võeta arvesse seda, mil määral riik täidab STCW konventsiooni nõudeid, ega liikmesriikide väljastatud kinnituslehtede arvu;
- (b) liikmesriikide välja antud meremeeste tunnistuste vastastikuse tunnustamise süsteemi kohaldamisala on ebaselge ja õiguskindlusetu;
- (c) direktiivi 2008/106/EÜ tuleb STCW konventsiooni viimaste muudatustega korrapäraselt kooskõlastada. Sellega seoses põhjustab praegune STCW konventsiooni muudatuste ülevõtmise menetlus märkimisväärsed viivitusi ja kätkeb endas ohtu, et liidu õigus ei ole rahvusvahelise raamistikuga märkimisväärses aja jooksul kooskõlas.

3.2. Konsulteerimine sidusrühmadega

Arvestades kavandatud ettepaneku tehnilist laadi, korraldati sihipärane konsultatsioon. Riiklike STCW ekspertide, laevaomanike ühenduste ja meremeeste ametiühingutega konsulteeriti nelja nädala jooksul veebiküsitluse kaudu. Korraldati õpikoda, kus osalesid ja vahetasid kavandatud meetmete kohta arvamusi liikmesriigid ning Euroopa laevaomanike ja meremeeste ühendused. Konsultatsiooni kokkuvõte ja üksikasjalik tagasiside konsultatsiooniprotsessi käigus saadud märkuste kohta on esitatud komisjoni talituste töödokumendis, mis on lisatud ettepanekule. Kavandatud meetmeid toetas enamik osalenud riiklike ekspertide ja sidusrühmi. Ainult laevaomanikke esindavatele sidusrühmadele tegi mõningal määral muret keskse mehhanismi uuendamine nõudega korraldada liikmesriikidevahelisi arutelusid uute kolmandate riikide tunnustamise vajaduse üle. Nende muret võeti siiski lõppmeetmetes arvesse, et tasakaalustada tõhususe tagamise meetmed vajadusega säilitada Euroopa laevastiku konkurentsivõime, võimaldades taotleval liikmesriigil kolmandat riiki kuni tema tunnustamise kohta otsuse tegemiseni ühepoolset tunnustada.

3.3. Ekspertiarvamuste kogumine ja kasutamine

Käesolev ettepanek tugineb peamiselt REFITi programmi raames tehtud hindamise käigus kogutud andmetele, mis on esitatud asjakohases komisjoni talituste töödokumendis⁸.

Lisaks korraldati käesoleva ettepaneku koostamise raames õpikoda riiklike ekspertide ja sidusrühmadega. Peale selle koguti institutsioonisiselt koostöös Euroopa Meresõiduohutuse Ametiga tehnilisi eriteadmisi.

Õpikoja ja riiklike ekspertidega peetud arutelude tulemused ning teiste asjakohaste sidusrühmade seisukohad on esitatud komisjoni talituste töödokumendis, mis on lisatud ettepanekule.

3.4. Mõjuhindang

Ettepanek on vahetu järelmeede REFITi programmi raames tehtud hindamisele, mille käigus tuvastati rahvusvahelise raamistikuga vastavusse viimise, kolmandate riikide tunnustamise keskse mehhanismi tõhustamise ja meremeeste tunnistuste tunnustamise õigusselguse vajadus. Kavandatud meetmetel ei ole eeldatavasti märkimisväärset mõju (st peale õigusselguse, õiguskindluse või lihtsuse suurendamise) ja oluliselt erinevaid lahendusi leitud ei ole. Kooskõlas komisjoni parema õigusloome suunistega ei ole tehtud täieulatuslikku mõjuhindangut.

⁸ SWD(2018) 19.

Ettepanekule on sellegipoolest lisatud komisjoni talituste töödokument, milles on kavandatud lahendusi tehnilisest ja õiguslikust seisukohast põhjendatud ning esitatud kokkuvõtte käesoleva algatuse ettevalmistamisel konsulteeritud sidusrühmade seisukohtadest.

3.5. Õigusnormide toimivus ja lihtsustamine

Kuna tegemist on komisjoni õigusloome kvaliteedi ja tulemuslikkuse programmi (REFIT) kuuluva õigusakti läbivaatamisega, uuris komisjon lihtsustamise ja koormuse vähendamise võimalusi.

Analüüs näitab, et direktiivi 2005/45/EÜ kehtetuks tunnistamise ja direktiivi 2008/106/EÜ rahvusvahelise raamistikuga vastavusse viimisega on võimalik saavutada märkimisväärne lihtsustamine.

Tõhustamise põhiline element on kolmandate riikide meremeeste väljaõppe ja diplomeerimise süsteemide tunnustamise keskse mehhanismi uuendamine. Kolmanda riigi tunnustamise vajaduse üle liikmesriikidevahelise arutelu pidamise nõude kehtestamine muudab kogu protsessi sellise tunnustamise vajadusega seoses läbipaistvamaks. Selle tulemusel kasutatakse kättesaadavaid inim- ja rahalisi ressursse mõistlikumalt ja tõhusamalt, sest siis kaalutakse põhjalikult, millised on tunnustamisega kaasnevad kulud võrreldes konkurentsieelisega, mille annab ELi laevastikule asjaomase kolmanda riigi meremeeste töölevõtmine.

Lisaks vabastab juba tunnustatud kolmandate riikide kordushindamise perioodi pikendamine kindlaksmääratud esmatähtsate kriteeriumide alusel ressursse, mida kasutatakse praegu ebatõhusalt. Eelkõige suunatakse kättesaadavad ressursid nendelt riikidelt, kust on pärit väike arv ELi laevastiku meremehi ja mis ohustavad ohutust vähe, ümber riikidele, mida hinnatakse uuesti sagedamini, sest neist on pärit kõige rohkem väljaspool liitu diplomeeritud meremehi.

Samamoodi vabastab nende kolmandate riikide tunnustuse kehtetuks tunnistamine, kes ei ole vähemalt viie aasta jooksul andnud ELi laevastikku ühtki kaptenit või ohvitseri, ressursse selliste uute kolmandate riikide tunnustamiseks, kellel on rohkem potentsiaali Euroopa laevadele tööjõudu pakkuda. Arvestades andmete vähesust ja muudatuste õiguslikku laadi, ei ole lihtsustamiselemente kokku arvatud.

3.6. Põhiõigused

Ettepanek ei mõjuta põhiõiguste kaitset.

4. MÕJU EELARVELE

Ettepanek ei mõjuta liidu eelarvet.

5. MUU TEAVE

5.1. Rakenduskavad ning järelvalve, hindamise ja aruandluse kord

Praeguse ettepaneku kohaldamisala seoses meetmetega, mille liikmesriigid peavad üle võtma, on väga tehniline, samal ajal kui sellega muudetakse väga väheseid kehtivaid õiguslikke kohustusi. Seetõttu ei ole rakenduskava vaja, arvestades piiratud meetmeid, mida liikmesriigid kavandatud meetmete rakendamiseks vajavad.

5.2. Selgitavad dokumendid (direktiivide puhul)

Selgitavaid dokumente ei ole vaja lisada, kuna kavandatud meetmed, mille liikmesriigid peavad üle võtma, ei ole olulised.

5.3. Ettepaneku sätete üksikasjalik selgitus

Mõisted ja kohaldamisala

Artiklit 1 muudetakse, et määratleda uued mõisted, mis on seotud direktiivi 2008/106/EÜ lisas sätestatud uute reeglitega V/3 ja V/4. Peale selle peeti pärast uue artikli 5b lisamist ja praeguse artikli 8 kohaldamise selgitamiseks vajalikuks määratleda uuesti vastuvõtva liikmesriigi mõiste.

Artiklit 2 muudetakse samuti, et hõlmata kehtetuks tunnistatava direktiivi 2005/45/EÜ kohaldamisala.

Liikmesriikide välja antud meremeeste tunnistuste vastastikune tunnustamine

Lisatakse uus artikkel 5b, et hõlmata liikmesriikide välja antud meremeeste tunnistuste vastastikuse tunnustamise süsteem. Artikkel 5b kajastab peamiselt kehtetuks tunnistatava direktiivi 2005/45/EÜ artiklit 3 ja selles selgitatakse, milliseid tunnistusi vastastikku tunnustatakse, et ühe liikmesriigi tunnistuse saanud meremehed saaksid töötada teise liikmesriigi lipu all sõitvatel laevadel.

Rahvusvahelise raamistikuga vastavusse viimine

Artiklisse 12 ja I lisasse lisatakse STCW konventsiooni uued muudatused, mis on seotud reisilaevadel ning IGF-koodeksi ja polaarkoodeksi kohaldamisalasse kuuluvatel laevadel töötavate meremeeste uute väljaõppe- ja kvalifikatsiooninõuetega.

Kolmandate riikide välja antud meremeeste tunnistuste tunnustamine

Artiklit 19 muudetakse, et näha ette rakendusotsuse vastuvõtmine uute kolmandate riikide tunnustamise menetluse algatamise vajaduse kohta. See uus menetlusetapp võimaldab taotleval liikmesriigil tunnustamisaotluse esitamist põhjendada, samal ajal kui teised liikmesriigid saavad asjakohast taotlust arutada ja selle kohta otsuse teha.

Lisaks pikendatakse kolmanda riigi tunnustamise otsuse vastuvõtmise tähtaega 18 kuult 24 kuule ja kui kolmas riik peab rakendama olulisi parandusmeetmeid, sealhulgas muutma oma õigusakte, pikendatakse asjaomast tähtaega 36 kuule. Tähtaegade pikendamisel ei ole eeldatavasti negatiivset mõju, kuna taotleval liikmesriigil lubatakse kolmandat riiki kuni tema tunnustamise kohta lõppotsuse tegemiseni ühepoolset tunnustada.

Artiklisse 20 lisatakse uus lõige, millega kehtestatakse eraldi põhjendus kolmanda riigi tunnustuse kehtetuks tunnistamiseks selle tõttu, et see ei ole vähemalt viie aasta jooksul ELi laevastikku meremehi andnud.

Kolmandate riikide kordushindamine

Artiklit 21 muudetakse, et pikendada kordushindamiste vahelist aega esmatähtsate kriteeriumide põhjal kuni 10 aastani. Kolmandaid riike, kes annavad ELi laevastikku piiratud

arvul meremehi ja ohustavad vähe ohutust, tuleks uuesti hinnata pikema aja tagant kui kolmandaid riike, kust on pärit suur osa tööjõust.

Teave kolmandate riikide välja antud tunnistuste tunnustamist tõendavate kinnituslehtede kohta

Artiklit 25a muudetakse, et liikmesriikide esitatud teavet kolmandate riikide välja antud tunnistuste tunnustamist tõendavate kinnituslehtede arvu kohta oleks võimalik kasutada kolmandate riikide tunnustuse kehtetuks tunnistamiseks ja nende kordushindamise prioriteediks seadmiseks. Asendatakse ka artikkel 5a, et viia see vastavusse uue artikliga 25a.

Muutmis- ja komiteemenetlus

Artiklit 27 muudetakse, et anda komisjonile õigus muuta delegeeritud õigusaktide abil direktiivi 2008/106/EÜ vajalikke sätteid, et need saaks viia vastavusse STCW konventsiooni tulevaste muudatustega.

Artikkel 27a asendatakse, et see oleks kooskõlas 13. aprilli 2016. aasta institutsioonidevahelise parema õigusloome kokkuleppega⁹.

⁹ ELT L 123, 12.5.2016, lk 10.

Ettepanek:

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV,

millega muudetakse direktiivi 2008/106/EÜ meremeeste väljaõppe miinimumtaseme kohta ja tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2005/45/EÜ

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 100 lõiget 2,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust¹⁰,

võttes arvesse Regioonide Komitee arvamust¹¹,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt

ning arvestades järgmist:

- (1) Selleks et säilitada meresõiduohutuse kõrge tase ja merereostuse vältimine, on vaja parandada liidu meremeeste teadmisi ja oskusi, arendades mereharidust ja diplomeerimist vastavalt rahvusvahelistele eeskirjadele.
- (2) Meremeeste väljaõpet ja diplomeerimist reguleeritakse rahvusvahelisel tasandil Rahvusvahelise Mereorganisatsiooni 1978. aasta meremeeste väljaõppe, diplomeerimise ja vahiteenistuse aluste rahvusvahelise konventsiooniga (edaspidi „STCW konventsioon“), mis vaadati läbi 2010. aastal. 2015. aastal võeti vastu STCW konventsiooni järgmised muudatused, milles käsitleti nende meremeeste väljaõppe ja ettevalmistuse nõudeid, kes töötavad laevadel, mille suhtes kohaldatakse gaaskütusel ja muudel madala leekpunktiga kütustel töötavate laevade rahvusvahelist ohutuskodeksit (edaspidi „IGF kodeks“). 2016. aastal võeti vastu ka STCW konventsiooni muudatused seoses nende meremeeste väljaõppe ja ettevalmistusega, kes töötavad reisilaevadel ja polaarvetes tegutsevatel laevadel.
- (3) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2008/106/EÜ¹² lisatakse STCW konventsioon liidu õigusesse. Kõik liikmesriigid on allkirjastanud STCW konventsiooni ning seega tuleks nende rahvusvaheliste kohustuste ühtlustatud rakendamiseks viia meremeeste väljaõpet ja diplomeerimist käsitlevad liidu eeskirjad kooskõlla STCW konventsiooniga. Seepärast tuleks mitmeid direktiivi 2008/106/EÜ sätteid muuta, et kajastada STCW konventsiooni viimaseid muudatusi, mis on seotud nende meremeeste väljaõppe ja ettevalmistusega, kes töötavad IGF kodeksi alla kuuluvatel laevadel, reisilaevadel ja polaarvetes tegutsevatel laevadel.

¹⁰ ELT C , , lk .

¹¹ ELT C , , lk .

¹² ELT L 323, 3.12.2008, lk 33.

- (4) Selleks et võtta arvesse rahvusvahelisel tasandil toimunud arengut ja tagada liidu eeskirjade õigeaegne kohandamine sellisele arengule, tuleks anda komisjonile volitused võtta kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepingu artikliga 290 vastu delegeeritud õigusakte seoses muudatuste lisamisega STCW konventsiooni, ajakohastades meremeeste väljaõppe ja diplomeerimise tehnilisi nõudeid. On eriti oluline, et komisjon korraldaks oma ettevalmistava töö käigus asjakohaseid konsultatsioone, sealhulgas ekspertide tasandil, ja et kõnealused konsultatsioonid toimuksid kooskõlas 13. aprilli 2016. aasta institutsioonidevahelises parema õigusloome kokkuleppes¹³ sätestatud põhimõtetega. Eelkõige selleks, et tagada võrdne osalemine delegeeritud õigusaktide ettevalmistamisel, peavad Euroopa Parlament ja nõukogu saama kõik dokumendid liikmesriikide ekspertidega samal ajal ning nende ekspertidel peab olema pidev juurdepääs komisjoni eksperdirühmade koosolekutele, kus arutatakse delegeeritud õigusaktide ettevalmistamist.
- (5) Direktiiv 2008/106/EÜ sisaldab ka keskse mehhanismi kolmandate riikide antud meremeeste tunnistuste tunnustamiseks. Õigusloome kvaliteedi ja tulemuslikkuse programmi (REFIT) raames tehtud hindamise¹⁴ kohaselt saavutasid liikmesriigid pärast keskse mehhanismi kehtestamist märkimisväärse kulude kokkuhoiu. Hindamine näitas ka seda, et mõnest tunnustatud kolmandast riigist on liidu laevadele tööle võetud üksnes piiratud arv meremehi. Seepärast peaks olemasolevate inim- ja finantsressursside tõhusamaks kasutamiseks võtma kolmandate riikide tunnustamise korra puhul aluseks sellise tunnustamise vajaduse analüüsi, sealhulgas nende kaptenite ja ohvitseride hinnangulise arvu, kes on sellest riigist pärit ja kes võetakse tõenäoliselt liidu laevadele tööle.
- (6) Võttes arvesse kogemusi, mis on saadud kolmandate riikide tunnustamise korra kohaldamisel, näitas REFITi raames tehtud hindamine, et kehtiva 18-kuulise ajavahemiku puhul ei arvestata protsessi keerukust, kuna see hõlmab ka Euroopa Meresõiduohutuse Ameti korraldatud kohapealset kontrolli. Sellise kontrolli kavandamiseks ja teostamiseks vajalike diplomaatiliste kokkulepete jaoks on vaja rohkem aega. Lisaks ei ole 18-kuuline ajavahemik piisav, kui kolmas riik peab rakendama parandusmeetmeid ja tegema oma süsteemi õiguslikke muudatusi, et täita STCW konventsiooni nõudeid. Nendel põhjustel tuleks komisjoni otsuse vastuvõtmise tähtaega pikendada 18 kuult 24 kuule, ja kui kolmas riik peab rakendama põhjalikke parandusmeetmeid, sealhulgas muutma õigusnorme, siis tuleks seda tähtaega pikendada 36 kuule. Lisaks tuleks tunnustamiskorra paindlikkuse säilitamiseks jätta alles võimalus, et taotleb liikmesriik saaks ajutiselt tunnustada kolmanda riigi süsteemi, mis on seotud meremeeste väljaõppe, diplomeerimise ja vahiteenistuse alustega.
- (7) Selleks et veelgi parandada kolmandate riikide tunnustamise kesksüsteemi, tuleks kolmandaid riike, kust tuleb liidu laevadele vähe meremehi, uuesti hinnata pikemate ajavahemike järel, mida tuleks pikendada kümne aastani. Selliste kolmandate riikide süsteemi kordushindamise jaoks ettenähtud pikemat ajavahemikku tuleks siiski kombineerida esmatähtsate kriteeriumidega, milles võetakse arvesse ohutusprobleeme; seeläbi on võimalik tasakaalustada tõhustamise vajadust tulemusliku kaitsemehhanismiga juhul, kui asjaomastes kolmandates riikides pakutav meremeeste väljaõppe kvaliteet halveneb.

¹³ Euroopa Parlamendi, Euroopa Liidu Nõukogu ja Euroopa Komisjoni vahel sõlmitud institutsioonidevaheline parema õigusloome kokkulepe (ELT L 123, 12.5.2016, lk 10).

¹⁴ SWD(2018) 19.

- (8) Kolmandatest riikidest tööle võetud meremehi käsitlev teave on liidu tasandil muutunud kättesaadavaks tänu liikmesriikide edastatud asjakohasele teabele, mida hoitakse nende registrites väljaantud tunnistuste ja kinnituslehtede kohta. Seda teavet tuleks kasutada mitte üksnes statistilistel ja poliitika kujundamise eesmärkidel, vaid ka selleks, et parandada kolmandate riikide tunnustamise kesksüsteemi tõhusust. Liikmesriikide edastatud teabe põhjal jäetakse need tunnustatud kolmandad riigid, kust ei ole liidu laevadele tulnud meremehi vähemalt viie aasta jooksul, tunnustatud kolmandate riikide loetelust välja. Lisaks kasutatakse seda teavet ka tunnustatud kolmandate riikide kordushindamise prioriseerimiseks.
- (9) Kutsevalifikatsioonide tunnustamist käsitleva Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2005/36/EÜ¹⁵ sätteid ei kohaldata direktiivi 2008/106/EÜ kohase meremeeste tunnistuste vastastikuse tunnustamise suhtes. Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2005/45/EÜ¹⁶ reguleeriti liikmesriikide poolt välja antud meremeeste tunnistuste vastastikust tunnustamist. Direktiivis 2005/45/EÜ osutatud meremeeste tunnistuste määratlused on siiski pärast STCW konventsiooni 2010. aasta muudatusi iganenud. Seepärast tuleks liikmesriikide poolt välja antud meremeeste tunnistuste vastastikuse tunnustamise süsteemi muuta, et võtta arvesse rahvusvahelisi muudatusi ja direktiivis 2008/106/EÜ esitatud uusi meremeeste tunnistuste määratlusi. Lisaks tuleks vastastikuse tunnustamise süsteemi lisada ka liikmesriikide volitusel välja antud meremeeste tervisetõendid. Selleks et vältida ebamäärasust ning ebakõlasid direktiivi 2005/45/EÜ ja direktiivi 2008/106/EÜ vahel, tuleks meremeeste tunnistuste vastastikust tunnustamist reguleerida direktiiviga 2008/106/EÜ.
- (10) Õigusselguse ja järjepidevuse suurendamiseks tuleks direktiiv 2005/45/EÜ kehtetuks tunnistada ja direktiivi 2008/106/EÜ vastavalt muuta,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

Direktiivi 2008/106/EÜ muudatused

Direktiivi 2008/106/EÜ muudetakse järgmiselt.

(1) Artiklisse 1 lisatakse järgmised punktid:

„43. „vastuvõttev liikmesriik“ – liikmesriik, kus meremehed taotlevad oma tunnistuste heakskiitmist või tunnustamist;

44. „IGF koodeks“ – gaaskütusel ja muudel madala leekpunktiga kütustel töötavate laevade rahvusvaheline ohutuskodeks, nagu on määratletud SOLASi konventsiooni reeglis II-1/2.29;

45. „polaarkodeks“ – polaarvetes tegutsevate laevade koodeks, nagu on määratletud SOLASi konventsiooni reeglis XIV/1.1;

46. „polaarveed“ – Arktika veed ja/või Antarktika piirkond, nagu on määratletud SOLASi konventsiooni reeglites XIV/1.2 kuni XIV/1.4.“

(2) Artiklit 2 muudetakse järgmiselt:

a) esimene lõik asendatakse järgmisega:

¹⁵ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2005/36/EÜ kutsevalifikatsioonide tunnustamise kohta (ELT L 255, 30.9.2005, lk 22).

¹⁶ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2005/45/EÜ, mis käsitleb liikmesriikide poolt välja antud meremeeste tunnistuste vastastikust tunnustamist ja millega muudetakse direktiivi 2001/25/EÜ (ELT L 255, 30.9.2005, lk 160).

„1. Käesolevat direktiivi kohaldatakse käesolevas direktiivis nimetatud meremeeste suhtes, kes teenivad liikmesriigi lipu all sõitvate merelaevade pardal, välja arvatud järgmised laevad:“;

b) lisatakse lõige 2:

„2. Artiklit 5b kohaldatakse meremeeste suhtes, kes on:

a) liikmesriigi kodanikud;

b) mittekodanikud, kellel on liikmesriigi väljastatud tunnistus.“

(3) Artikkel 5a asendatakse järgmisega:

„Artikli 20 lõike 8 ja artikli 21 lõike 2 kohaldamiseks ning liikmesriikidele ja komisjonile poliitikakujundamise eesmärgil kasutamiseks esitavad liikmesriigid komisjonile igal aastal käesoleva direktiivi V lisas osutatud teabe meresõidudiplomite ja meresõidudiplomite tunnustamist tõendavate kinnituslehtede kohta. Samuti võivad nad vabatahtlikkuse alusel anda teavet STCW konventsiooni lisa II, III ja VII peatüki kohaselt reakoosseisu liikmetele välja antud kutsetunnistuste kohta.“

(4) Lisatakse artikkel 5b:

„Artikkel 5b

Liikmesriikide poolt välja antud meremeeste tunnistuste vastastikune tunnustamine

1. Liikmesriik aktsepteerib teise liikmesriigi poolt või tema volitusel välja antud kutsetunnistust ja dokumentaalset tõendit, et lubada meremeestel teenida tema laeva pardal.

2. Liikmesriik tunnustab meresõidudiplomeid või kutsetunnistusi, mille teine liikmesriik on I lisa reeglite V/1-1 ja V/1-2 kohaselt välja andnud, varustades need tunnustamist tõendava kinnituslehega. Tunnustamist tõendava kinnituslehe puhul piirdatakse selles kindlaks määratud ametikohtade, teenistusülesannete ja väljaõppe tasemetega. Kinnituslehe koostamisel kasutatakse STCW koodeksi jaotise A-I/2 punktis 3 esitatud vormi.

3. Liikmesriik aktsepteerib teise liikmesriigi volitusel artikli 11 kohaselt välja antud tervisetõendeid, et lubada meremeestel teenida tema laeva pardal.

4. Liikmesriigid tagavad, et meremeestel on õigus esitada kaebus kehtiva tunnistuse kinnitamisest või aktsepteerimisest keeldumise või taotlusele vastamata jätmise peale vastavalt siseriiklikele õigusaktidele ja menetlustele.

5. Ilma et see piiraks lõike 2 kohaldamist, võivad vastuvõtva liikmesriigi pädevad asutused kehtestada täiendavaid piiranguid ametikohtade, teenistusülesannete ja väljaõppe tasemete osas seoses artiklis 7 osutatud kohalike rannasõitudega või I lisa reegli VII/1 kohaselt välja antud alternatiivtunnistuste osas.

6. Ilma et see piiraks lõike 2 kohaldamist, võib liikmesriik vajaduse korral lubada meremehel teenida oma lipu all sõitval laeval kuni kolm kuud, kui tal on teises liikmesriigis välja antud ja nõuetekohaselt kinnitatud asjakohane kehtiv tunnistus, millele asjaomane liikmesriik ei ole veel kandnud tunnustamist kinnitavat märget, v.a raadioelektroonik ja raadiooperaator, kui see ei ole ette nähtud raadioeeskirjadega.

Dokumente, mis tõendavad, et pädevatele asutustele on esitatud kinnituslehe taotlus, hoitakse laeva pardal kättesaadavana.

7. Vastuvõttev liikmesriik tagab, et meremehed, kes esitavad tunnistuse saamiseks juhtimistasandi teenistusülesandeid täita lubavad tunnistused, tunneksid piisavalt kõnealuse

liikmesriigi merenduslaseid õigusakte, mis on seotud teenistusülesannetega, mida neil on lubatud täita.“

(5) Artiklit 12 muudetakse järgmiselt:

(a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Kõik kaptenid, ohvitserid ja raadiooperaatorid, kellel on I lisa mis tahes peatüki (v.a V peatüki reegel V/3 või VI peatükk) alusel välja antud või tunnustatud tunnistus ja kes teenivad merel või kavatsevad merele minna pärast kaldalolekut, peavad meresõidupraktika jätkamiseks iga viie aasta järel:

a) täitma artiklis 11 sätestatud tervisenõuded ja

b) tõendama jätkuvat ametialast pädevust vastavalt STCW koodeksi jaotisele A-I/11.“;

(b) lisatakse lõige 2b:

„2b. Meresõidupraktika jätkamiseks polaarvetes tegutsevatel laevadel täidab kapten või ohvitser käesoleva artikli lõikes 1 sätestatud nõudeid ning peab vähemalt iga viie aasta järel tõendama jätkuvat ametialast pädevust tööks polaarvetes tegutsevatel laevadel vastavalt STCW koodeksi jaotise A-I/11 punktile 4.“;

(c) lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Liikmesriik võrdleb enne 1. jaanuari 2017 välja antud meresõidudiplomide ja/või kutsetunnistuste taotlejatele seatud pädevusnõudeid asjakohase meresõidudiplomi ja/või kutsetunnistuse jaoks STCW koodeksi A osas seatud nõuetega ning teeb kindlaks selliste meresõidudiplomide ja/või kutsetunnistuste omanike täiendusõppe või atesteerimise vajaduse.“;

(d) lisatakse lõige 3a:

„3a. Liikmesriik võrdleb enne 1. jaanuari 2017 gaaskütusel töötavatel laevadel teenivatele inimestele seatud pädevusnõudeid STCW koodeksi jaotises A-IV/3 kehtestatud pädevusnõuetega ning teeb kindlaks nende inimeste täiendusõppe vajaduse.“

(6) Artiklit 19 muudetakse järgmiselt:

(a) lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Liikmesriik, kes kavatseb tunnustada kinnituslehega tema lipu all sõitvatel laevadel teenimiseks lõikes 1 osutatud meresõidudiplomit või kutsetunnistust, mille kolmas riik on andnud kaptenile, ohvitserile või raadiooperaatorile, esitab komisjonile põhjendatud taotluse kõnealuse kolmanda riigi tunnustamiseks koos esialgse analüüsiga selle kohta, kas kolmas riik vastab STCW konventsiooni nõuetele, kogudes II lisas osutatud teavet, sealhulgas nende kaptenite ja ohvitseride hinnangulise arvu, kes on sellest riigist pärit ja kes võetakse tõenäoliselt tööle.

Pärast seda, kui liikmesriik on taotluse esitanud, teeb komisjon otsuse kõnealuse kolmanda riigiga seotud tunnustamismenetluse alustamise kohta. Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 28 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

Kui tunnustamismenetluse algatamise kohta tehakse positiivne otsus, kogub komisjon Euroopa Meresõiduohutuse Ameti abil ja vajaduse korral koostöös taotluse esitanud liikmesriigiga II lisas nimetatud teavet ja hindab selle kolmanda riigi väljaõppe ja tunnistuste andmise süsteemi, kelle tunnustamiseks taotlus esitati, et kontrollida, kas asjaomane riik

vastab kõigile STCW konventsiooni nõuetele ja kas võltstunnistuste väljaandmise vältimiseks on võetud asjakohaseid meetmeid.“;

(b) lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Komisjon võtab kolmanda riigi tunnustamise otsuse vastu rakendusaktiga. Nimetatud rakendusakt võetakse vastu kooskõlas artikli 28 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega 24 kuu jooksul alates lõike 2 kohase positiivse otsuse tegemist.

Kui asjaomane kolmas riik peab rakendama olulisi parandusmeetmeid, sealhulgas muutma oma õigusakte ning väljaõppe ja tunnistuste andmise süsteemi, et täita STCW konventsiooni nõudeid, võib otsuse vastu võtta 36 kuu jooksul pärast lõikes 2 osutatud positiivse otsuse tegemist.

Taotluse esitanud liikmesriik võib otsustada kolmanda riigi tunnistusi ühepoolsest tunnustada, kuni käesoleva lõike alusel tehakse otsus. Sellise ühepoolse tunnustamise puhul teatab liikmesriik komisjonile selliste tunnustamist tõendavate kinnituslehtede arvu, mille ta on andnud seoses kolmanda riigi poolt välja antud lõikes 1 osutatud meresõidudiplomi ja kutsetunnistusega, kuni on tehtud otsus selle tunnustamise kohta.“

(7) Artiklisse 20 lisatakse lõige 8:

„8. Kui liikmesriik ei ole andnud tunnustamist tõendavaid kinnituslehti seoses kolmanda riigi poolt rohkem kui viieks aastaks välja antud artikli 19 lõikes 1 osutatud meresõidudiplomide ja kutsetunnistustega, siis tunnustatakse kõnealuse riigi tunnistuste tunnustamine kehtetuks. Sel eesmärgil võtab komisjon vastu rakendusotsused kooskõlas artikli 28 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega, olles teatanud liikmesriikidele ja asjaomasele kolmandale riigile sellest vähemalt kaks kuud ette.“

(8) Artiklit 21 muudetakse järgmiselt:

(a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Komisjon, keda abistab Euroopa Meresõiduohutuse Amet, hindab artikli 19 lõike 3 esimeses lõigus nimetatud menetluse kohaselt tunnustatud kolmandaid riike, sealhulgas artikli 19 lõikes 6 osutatud kolmandaid riike, korrapäraselt ja vähemalt kümne aasta jooksul pärast hindamist uuesti, et kontrollida nende vastavust II lisas esitatud asjaomastele kriteeriumidele ja seda, kas võltstunnistuste väljaandmise vältimiseks on võetud asjakohaseid meetmeid.“;

(b) lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Komisjon, keda abistab Euroopa Meresõiduohutuse Amet, korraldab kolmandate riikide kordushindamise esmatähtsate kriteeriumide alusel. Nende esmatähtsate kriteeriumide hulka kuuluvad järgmised:

- a) tulemuslikkust käsitlevad andmed, mille annab sadamariigi kontroll vastavalt artiklile 23;
- b) selliste tunnustamist tõendavate kinnituslehtede arv, mis on antud seoses kolmanda riigi poolt STCW konventsiooni reeglite V/1-1 ja V/1-2 kohaselt välja antud meresõidudiplomi ja kutsetunnistusega,
- c) kolmanda riigi akrediteeritud mereharidus- ja õppeasutuste arv;
- d) kolmanda riigi poolt heaks kiidetud programmide arv;
- e) viimase hindamise kuupäev ja viimase komisjoni hindamise ajal kriitilise tähtsusega protsesside kindlaks tehtud puuduste arv;
- f) kõik olulised muudatused kolmanda riigi väljaõppe ja tunnistuste andmise süsteemis.

Kui kolmas riik ei täida STCW konventsiooni nõudeid vastavalt artiklile 20, siis hinnatakse asjaomast riiki uuesti enne teisi kolmandaid riike.“

(9) Artikli 25a lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Artikli 20 lõike 8 ja artikli 21 lõike 2 kohaldamiseks ning liikmesriikidele ja komisjonile poliitikakujundamise eesmärgil kasutamiseks edastavad liikmesriigid komisjonile V lisas osutatud teabe.“

(10) Artiklit 27 muudetakse järgmiselt:

a) esimene lõik asendatakse järgmisega:

„1. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 27a vastu delegeeritud õigusakte, millega muudetakse käesoleva direktiivi V lisa liikmesriikide poolt kohustuslikult edastatava teabe konkreetse ja asjaomase sisu ning üksikasjade osas tingimused, et need aktid piirduvad STCW konventsiooni ja koodeksi muudatuste arvesse võtmisega ning järgivad andmekaitset käsitlevaid kaitsemeetmeid. Selliste delegeeritud õigusaktidega ei tohi muuta sätteid andmete anonüümseks muutmise kohta, mida nõutakse artikli 25a lõikes 3.“;

b) lisatakse lõige 2:

„2. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 27a vastu delegeeritud õigusakte, et muuta käesoleva direktiivi I lisa ja muid vajalikke sätteid, et viia direktiiv kooskõlla STCW konventsiooni ja STCW koodeksi uute muudatustega.“

(11) Artikkel 27a asendatakse järgmisega:

„Artikkel 27a

Delegeeritud volituste rakendamine

1. Komisjonile antakse õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte käesolevas artiklis sätestatud tingimustel.

2. Artiklis 27 osutatud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte antakse komisjonile määramata ajaks alates [jõustumise kuupäev].

3. Euroopa Parlament või nõukogu võib artiklis 27 osutatud volituste delegeerimise igal ajal tagasi võtta. Tagasivõtmise otsusega lõpetatakse otsuses nimetatud õiguste delegeerimine. Otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas* või otsuses nimetatud hilisemal kuupäeval. See ei mõjuta juba jõustunud delegeeritud õigusaktide kehtivust.

4. Enne delegeeritud õigusakti vastuvõtmist konsulteerib komisjon kooskõlas 13. aprilli 2016. aasta institutsioonivahelises parema õigusloome kokkuleppes sätestatud põhimõtetega iga liikmesriigi määratud ekspertidega.

5. Niipea kui komisjon on delegeeritud õigusakti vastu võtnud, teeb ta selle samal ajal teatavaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

6. Artikli 27 alusel vastu võetud delegeeritud õigusakt jõustub üksnes juhul, kui Euroopa Parlament ega nõukogu ei ole kahe kuu jooksul pärast õigusakti teatavakstegemist Euroopa Parlamendile ja nõukogule esitanud selle suhtes vastuväiteid või kui Euroopa Parlament ja nõukogu on enne selle tähtaja möödumist komisjonile teatanud, et nad ei esita vastuväiteid. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel pikendatakse seda tähtaega kahe kuu võrra.“

(12) I lisa muudetakse vastavalt käesoleva direktiivi lisale.

Artikkel 2

Kehtetuks tunnistamine

Direktiiv 2005/45/EÜ tunnistatakse kehtetuks.

Artikkel 3

Ülevõtmine

Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi täitmiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid hiljemalt [12 kuud pärast jõustumiskuupäeva]. Nad teavitavad nendest viivitamata komisjoni.

Kui liikmesriigid need normid vastu võtavad, lisavad nad nendesse normidesse või nende normide ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

Artikkel 4

Jõustumine

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 5

Adressaadid

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel,

Euroopa Parlamendi nimel
president

Nõukogu nimel
eesistuja